

ZAKON O DOLOČITVI MINIMALNE PLAČE

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakon

S tem zakonom se, določa način usklajevanja minimalne plače, kot najnižjega mesečnega plačila za opravljeno delo v polnem delovnem času, ki pripada zaposlenemu pri delodajalcu v Republiki Sloveniji in znesek minimalne in zajamčene plače za 2006.

Minimalno plačo, kot institut varovanja materialne in socialne ravni zaposlenih, smo v Republiki Sloveniji prvič uvedli z Dogovorom o politiki plač in drugih prejemkov zaposlenih v gospodarstvu, ki je bil sklenjen kot separat socialnega sporazuma za leto 1995. Z minimalno plačo smo nadomestili do tedaj uporabljeni zajamčeni osebni dohodek oziroma zajamčeno plačo. Le ta je bila določena z zakonom, ki je izhajal iz konvencije MOD in upošteval vse v njej predvidene elemente za določanje najnižje plače (košarico življenjskih potrebščin, rast plač in produktivnosti, mnenje socialnih partnerjev) in določal način njene valorizacije. Zaradi izjemno zaostrenih ekonomskih razmer in finančnih problemov v republiškem in kasneje v državnem proračunu, v času tranzicije, se je zakon o zajamčeni plači uporabljal skrajno restriktivno, zaradi česar veljavni znesek zajamčene plače v letu 1995 ni več zagotavljal materialne in socialne varnosti zaposlenega, kar naj bi bil njegov namen. Vse od uveljavitve v letu 1995 je bila minimalna plača predmet zakonskega urejanja, ki je sledilo predhodnemu tripartitnem dogovarjanju in usklajevanju med socialnimi partnerji in Vlado, bodisi s socialnim sporazumom ali dogovorom o politiki plač za različna obdobja. Usklajevanje med socialnimi partnerji glede višine minimalne plače je običajna praksa tudi v večini članic EU in tudi drugih držav Evrope in ostalega sveta, kar je razvidno iz priloženih mednarodnih primerjav.

Zadnjič je bila minimalna plača na podlagi tripartitnega usklajevanja določena z Dogovorom o politiki plač v zasebnem sektorju v obdobju 2004 – 2005 (Uradni list RS št. 55/2004- v nadaljevanju Dogovor), ki je bil nato uzakonjen z Zakonom o izvajanju dogovora o politiki plač v zasebnem sektorju v obdobju 2004 – 2005 (Uradni list RS št. 70/2004).

V zadnjih letih, ko se je raven inflacije približala ravni v EU se je tudi v RS ustalila praksa, da se plače po kolektivnih pogodbah uskladijo enkrat letno. Tako so se plače povečale pri izplačilu plač za mesec avgust, in to je doslej veljalo tudi za minimalno plačo, ki se je nato povečala še za odstotek rasti bruto domačega proizvoda. Ob podpisu Dogovora so se socialni partnerji sporazumeli, da se z dodatnim

usklajevanjem minimalne plače za rast bruto domačega proizvoda lahko postopno preneha, saj je dosežena minimalna plača na primerni ravni, ter ugotavljali da sicer obstaja nevarnost, da bi njeno nadaljnje hitrejše povečevanje porušilo plačna razmerja in ogrozilo delovna mesta zaposlenih, ki prejemajo minimalno plačo. Njihov delež se po posameznih mesecih sicer spreminja, na ravni Slovenije se giblje med 2,3 in 3,4 odstotka zaposlenih, ki prejemajo plačo po kolektivnih pogodbah. Okoli 4 odstotke pa jih je med zaposlenimi v predelovalnih dejavnostih, posebno veliko, več kot petina pa med zaposlenimi, ki so plačani po kolektivni pogodbi v proizvodnji tekstilij, tekstilnih in krznarskih izdelkov.

V Dogovoru je bil za usklajevanje plač dogovorjen odstotek povečanja plač in minimalni znesek uskladitve plač izračunan iz tega odstotka in sicer 5000 SIT za leto 2004 in 5100 za leto 2005. Pri minimalni plači je znesek uskladitve bil 6000 SIT, oziroma 6100 SIT, kar je sicer več od minimalnega povečanja vendar manj kot če bi upoštevali ras bruto domačega proizvoda. Tako je bila z Dogovorom oziroma zakonom določena minimalna plača od avgusta 2004 dalje v višini 117.500 SIT, od avgusta 2005 dalje pa 122.600 SIT. Zakon je tudi zagotovil, da se ne glede na siceršnje prenehanje veljavnosti zakona, znesek minimalne plače izplačuje v zadnji višini, dokler z zakonom ne bo določen nov znesek.

V letošnjem letu je prišlo pri dogovarjanju o politiki plač v Sloveniji do pomembnega napredka. Socialni partnerji zasebnega sektorja so se dogovorili za predvidena povečanja plač v naslednjih dveh letih brez neposrednega sodelovanja vlade v tem dogovarjanju in v skladu z prakso članic EU o tem sklenili kolektivno pogodbo. Prav tako je vlada kot delodajalec o povečanju plač vodila dialog s predstavniki sindikatov javnega sektorja in dosežen je bil konsenz o povečanju plač. Vzporedno so potekala tudi tripartitna pogajanja o socialnem sporazumu, v katerem je tudi poglavje namenjeno plačam, ki naj bi po predlogu Vlade vsebovalo tudi skupne opredelitve glede politike plač in usmeritve glede minimalne plače. Le ta naj bi ostala predmet zakonskega urejanja in ohranila realno vrednost minimalne plače določene z zadnjim skupnim dokumentom, zgoraj omenjenim dogovorom o politiki plač.

Žal so se pogajanja o socialnem sporazumu zavlekla in socialni partnerji ter vlada o poglavju socialnega sporazuma, ki govori plačni politiki in vsebuje tudi usmeritve glede minimalne plače še niso dosegli soglasja. Kljub temu pa se socialni partnerji strinjajo, da je potrebno tako kot za ostale plače tudi za minimalno plačo zagotoviti, da se uskladi z rastjo cen življenjskih potrebščin ter tako zagotovi ohranitev realne vrednosti prejemkov tudi tistih zaposlenih, ki opravljajo najmanj zahtevna in najnižje plačana dela.

V predlogu zakona je poleg določitve zneska minimalne plače določen tudi način usklajevanja, tako da ne bo potrebno vsako leto čakati na odločitev socialnih partnerjev glede povečanja plač po kolektivnih pogodbah. V zakonu je predvideno, da znesek ugotavlja minister pristojen za delo, na podlagi ocen ki jih sprejme Vlada in služijo za pripravo državnega proračuna. V skladu s prakso v preteklih letih se, enako povečanje kot je bilo dogovorjeno za plače v zasebnem sektorju in je s tem z zakonom določeno za minimalno plačo, za leto 2006 predlaga tudi za zajamčeno plačo. V preteklih letih je bilo to na enak način urejeno z zakoni, ki so bili sprejeti na podlagi sklenjenih dogovorov o politiki plač. Zajamčena plača se namreč kljub temu, da je bila kot najnižja plača za opravljeno delo določena minimalna plača, za

prejemke na podlagi zakona o socialnem varstvu pa z Zakonom o socialnem varstvu določen najnižji dohodek, še vedno uporablja kot spodnja meja za določanje nekaterih prejemkov (nadomestilo za brezposelnost) ali kot vstopni cenzus za pridobitev določenih pravic (štipendije). Zakon o spremembah zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti ter Zakon spremembah o štipendiranju sta sicer v postopku spreminjanja in kot osnovo pri določanju omenjenih pravic uvajata minimalno plačo. S povečanjem zajamčene plače pa naj bi preprečili morebitne zadrege, če omenjena zakona ne bi bila pravočasno sprejeta.

2. Cilji, načela in poglobitve rešitve

Z določitvijo minimalne plače se zasleduje cilj varovanje socialne in materialne varnosti zaposlenih v skladu z načeli Mednarodne organizacije dela, opredeljenimi v konvenciji o minimalni plači, in z načeli Evropske socialne listine in drugih mednarodnih dokumentov, ki opredeljujejo pravico do poštenega plačila za opravljeno delo, ki naj delavcu omogoča dostojno preživetje.

Z določitvijo načina valorizacije se zagotavlja trajnejša rešitev, ki omogoča pravočasno določitev minimalne plače ne glede na morebitne zastoje pri usklajevanju socialnih partnerjev glede povečanja plač.

Z upoštevanjem dogovorjenih povečanj plač med socialnimi partnerji pri določitvi minimalne plače za leto 2006 je upoštevano določilo omenjene konvencije mednarodne organizacije dela o vlogi socialnih partnerjev pri določanju minimalne plače, kot tudi v Republiki Sloveniji sprejeta opredelitev o pomenu socialnega dialoga in o ključni vlogi socialnih partnerjev pri odločanju o najpomembnejših ekonomskih in socialnih vprašanjih, ki zadevajo delavce in njihove delodajalce.

Zakon določa, da je minimalna plača najnižje plačilo za delo v polnem delovnem času, da je določena v mesečnem znesku, ter da je izplačilo lahko manjše le v primeru zaposlitve krajši čas od polnega delovnega časa.

Znesek minimalne plače za delo v času od 1. avgusta 2006 dalje je določen tako, da je veljavna minimalna plača določena za avgust 2005, povečana za 2%, kolikor znaša ocena rasti cen življenjskih potrebščin v letu 2006 (od decembra 2005 do decembra 2006). Ocene rasti cen so iz Pomladanskega poročila Urada za makroekonomske analize in razvoj, ki ga je sprejela Vlada in je tudi podlaga za oblikovanje državnega proračuna. Ob določitvi zneska minimalne plače so bili upoštevani tudi odstotki rasti plač za katere so se dogovorili socialni partnerji zasebnega sektorja v Kolektivni pogodbi o načinu usklajevanja plač, povračilu stroškov v zvezi z delom in regresu za letni dopust (vsako leto za 2%) kakor tudi odstotki povečanja plač dogovorjeni med vlado in sindikati v javnem sektorju, 2,35% za leto 2006. V javnem sektorju je dogovorjeno da je za leto 2006 nekoliko več od polovice tega povečanja namenjeno za splošno uskladitev plač, preostali del pa za odpravo nesorazmerij v plačah.

V zakonu je upoštevano načelo enakosti za vse zaposlene glede pravice do minimalne plače, ne glede na dejavnost ali naravo delodajalca pri katerem delajo.

Z zakonom je tudi predvideno hkratno povečanje zajamčene plače, s čimer je zagotovljeno, da bi se v primeru da posebni zakoni, ki še vedno uporabljajo zajamčeno plačo kot osnovo za odmero pravic in sta v postopku spreminjanja, ne bi bila pravočasno spremenjena.

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Zakon nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva

4. Prikaz ureditve v primerjalno pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu Evropske unije

Zakonsko ureditev minimalne plače poznajo v številnih evropskih in izven evropskih državah. Iz zadnje razpoložljive raziskave Eurostata izhaja, da so imeli v letu 2004 z zakonom določeno plačo v 9 državah članicah EU (Belgija, Grčija, Španija, Francija, Grčija, Irska, Luksemburg, Nizozemska, Portugalska in Velika Britanija). Z zakonom imajo minimalno plačo urejeno tudi vse nove države članice razen Cipra, med kandidatki pa še Romunija in Turčija. Minimalno plačo imajo na zvezni ravni zakonsko določeno tudi v Združenih državah Amerike, posebej pa imajo minimalno plačo z zakonom določeno tudi posamezne zvezne države.

V večini držav velja minimalna plača za vse zaposlene in je praviloma določena kot mesečna postavka, ponekod kot urna, večkrat pa sta določena tudi oba zneska. Če znesek ne velja za vse, so običajno izjeme mlajši delavci in začetniki. Znesek, v večini primerov določa vlada, ki v nekaterih državah to stori neposredno, upošteva mehanizem usklajevanja (indeksacije), določen z zakonom, pri katerem pa so pomembno vlogo imeli tudi socialni partnerji (Belgija, Španija, Francija in Luksemburg) ali pa tako kot v večini po predhodnem posvetu s socialnimi partnerji. Podrobneje v primerjalnem pregledu v tabeli 1 in 2, ki je v prilogi.

- Mednarodna primerjava ureditve minimalne plače

Pravica zaposlenih do "ustreznega" plačila za opravljeno delo je opredeljena v številnih **mednarodnih dokumentih**, od katerih je posamezne Slovenija že ratificirala ali prevzela na podlagi ratifikacije nekdanje Jugoslavije, oziroma namerava k njim v kratkem pristopiti. Najpomembnejši dokumenti, ki opredeljujejo to pravico, so:

1. **DEKLARACIJA O ČLOVEKOVIH PRAVICAH** (Generalna skupščina OZN december 1948) v 23. členu določa da:

"ima vsak, ki dela pravico do pravičnega in ustreznega plačila, ki njemu in njegovi družini zagotavlja obstoj vreden človeškega dostojanstva "

2. **MEDNARODNI PAKT O EKONOMSKIH, SOCIALNIH IN KULTURNIH**

PRAVICAH (Generalna skupščina OZN, december 1966, veljavi od januarja 1967, za Slovenijo velja od 6. oktobra 1992) določa, da države članice tega pakta priznavajo vsakemu pravico do pravičnih in ugodnih delovnih pogojev, ki zlasti zagotavljajo nagrado, s katero sta vsem delavcem zagotovljena vsaj dostojno življenje zanje in njihove družine v skladu z določbami tega pakta.."

3. KONVENCIJA Št. 131 - O določanju minimalne plače (Mednarodna organizacija dela, april 1972, Jugoslavija ratificirala 6.12.1972) določa, da:

"morajo imeti minimalne plače zakonsko moč, da jih ni mogoče zniževati, osebe, ki to načelo kršijo, pa morajo biti kaznovane."

Pri določanju zajamčene oziroma minimalne plače je v skladu s to konvencijo potrebno upoštevati:

"-potrebe delavcev in njihovih družin, upoštevaje splošno raven plač v državi, življenjske stroške,

- prejemke iz naslova socialnega varstva in relativno življenjsko raven drugih socialnih skupin.

-ekonomske faktorje, vključujoč zahteve gospodarskega razvoja,

-raven produktivnosti in željo po vzdrževanju čim višje stopnje zaposlenosti"

Za izvedbo tako opredeljenih določil konvencija zahteva:

".. polno konzultacijo z reprezentativnimi organizacijami delodajalcev in delavcev.."

4. EVROPSKA SOCIALNA LISTINA (Svet Evrope, Torino 1961) na

področju plačila za delo določa:

»Vsakdo mora imeti možnost, da se preživlja z delom, ki ga je svobodno sprejel.(1.točka)

Vsi delavci imajo pravico do pravičnega plačila , ki zadošča njim in njihovim družinam

za dostojno življenje.(4. točka)«

Iz publikacije Mednarodne organizacije dela »MINIMALNE PLAČE-načini določanja minimalne plače, uporaba in nadzor,« je razvidno da se načini določanja minimalnih plač v svetu razlikujejo, tako glede dokumentov s katerimi so le te določene, kot tudi glede pristojnih organov in teles, ki jih določajo.

V velikem številu držav je v ustavi določena le načelna pravica do dostojnega plačila za delo, marsikje pa tudi način določanja takega plačila. Ta pravica je običajno nadalje podrobneje opredeljena v zakonih, praviloma zakonih o delu, ali v posebnih zakonih. Zelo pogoste so rešitve, da je določanje minimalne plače prepuščeno kolektivnemu pogajanju, naknadno pa je tako določen znesek "uzakonjen" oziroma mu je z ustreznim aktom dana zakonska moč.

V vseh primerih je zniževanje tako določenih zneskov prepovedano oziroma sankcionirano.

Pristojni organi za določanje zneska minimalnih plač so različni. Lahko to sodi le v pristojnost državne oblasti, kar je redko, pogosto je sodelovanje državne oblasti in socialnih partnerjev v posebnih stalnih telesih, ali pa se oblikujejo ad hoc organi socialnih partnerjev. Pogoste so tudi rešitve, da je sodelovanje oziroma intervencija države z ustreznim predpisom omejena le na izjemne primere.

Mnenje Odbora Mednarodne organizacije dela za Svobodo združevanja je, da: "je avtoritarno določanje minimalne plače s strani države v nasprotju s principom svobodnega kolektivnega dogovarjanja, še posebej če ob tem niso zagotovljene dodatne garancije za materialno in socialno varnost zaposlenih in če tako ravnanje ni omejeno le na določen krajši čas." Kot del stabilizacijske politike je po mnenju navedenega Odbora to sicer mogoče kot izjemen ukrep in to le toliko časa kolikor je nujno potrebno, vendar ne sme prekoračiti nekega razumnega obdobja, spremljati pa ga morajo ustrezni mehanizmi, ki naj bi zaščitili življenjski standard zaposlenih.

Med "starimi" državami članicami EU imajo minimalno plačo določeno z zakonom Belgija, Francija, Grčija, Irska, Luxemburg, Nizozemska, Portugalska, Španija in Velika Britanija, med novimi pa vse razen Cipra. Zakonsko so minimalne plače določene tudi v ZDA in sicer na zvezni ravni in na ravni posamezne države ter v mnogih drugih neevropskih državah.

Načini določanja minimalnih plač se med državami precej razlikujejo, čeprav so te razlike manj opazne, kot pa razlike v višini minimalnih plač med "starimi" in "novimi" članicami EU. Za vse pa veljajo skupna priporočila Mednarodne organizacije dela in Evropske komisije, sprejeta že leta 1995:

-»Zakonsko določena minimalna plača naj bo določena v polnem soglasju s socialnimi partnerji. Izračunana naj bi bila na podlagi košarice osnovnih proizvodov in storitev in redno usklajevana z inflacijo. Nujno je postopno približevanje minimalne plače življenjskemu minimumu.

-Vlada mora zagotoviti uradni izračun in objavo življenjskega minimuma.

O metodi izračuna se mora posvetovati s socialnimi partnerji.

-Ker se danes vse preveč podjetij izogiba plačevanju minimalnih plač, čeprav so te z zakonom določene, je potrebno sprejeti ustrezne ukrepe, da se bodo zakoni dejansko izvajali.

-Višina socialnih prejemkov, skupaj z prejemki iz naslova brezposelnosti in družinskimi prejemki mora biti ločena od minimalne plače.«

Zakoni ali drugi dokumenti, ki urejajo to področje v posameznih državah določajo pravico do ustrezne plače, ki je sicer različno opredeljena, kot minimalna plača, kot dostojna plača itd. Vsi omenjeni predpisi poleg določanja pravice do takega plačila prepovedujejo znižanje teh izplačil, predvidevajo soglasje socialnih partnerjev glede višine minimalne plače oziroma metodologij za njeno določanje in določajo sankcije zoper kršitelje zakona.

Višina minimalne plače je neke vrste družbena konvencija, ki se med državami razlikuje po tem ali je predvideno kritje potreb oziroma zagotavljanje materialne in socialne varnosti (dostojnega življenja) le za delavca ali tudi za njegovo družino.

Znesek je običajno postavljen nad pragom revščine oziroma eksistenčnim minimumom. V odvisnosti od gospodarskega oziroma ekonomskega položaja v državi in splošne ravni plač oziroma družbenega standarda pa je lahko tudi precej višji.

Iz besedila večine zakonov, ki so trenutno v veljavi podlaga za določanje plač sicer ni razvidna, saj je v njih običajno naveden le veljavni znesek minimalne plače za določeno obdobje in način njegovega usklajevanja oziroma povečevanja. Podlage

na katerih je bil ugotovljen prvotni znesek pa običajno izhajajo iz drugih dokumentov, ki niso vedno na voljo ali so pogosto le omenjeni. Za razliko od ostalih je v veljavnem zakonu o minimalni plači v Franciji opredeljeno, da se pri določitvi minimalne plače izhaja iz ocene porabe gospodinjestev, ki je bila po predhodnem mnenju "nacionalne komisije za kolektivno pogajanje" z odlokom Sveta ministrov, določena kot referenčna leta 1982.

Iz podzakonskih aktov oziroma drugih dokumentov pa izhaja da sta bila za določanje minimalne plače v evropskih državah najpogosteje uporabljena načina:

1. opredelitev določenega obsega minimalnih dobrin in najnujnejših storitev, ki naj bi jih "pokrila" minimalna plača in
2. določitev minimalne plače v odstotku od povprečne plače.

Ne glede na to, da minimalna plača ni vedno zakonsko vezana na povprečne plače, se za mednarodne primerjave o višini minimalnih plač, upošteva kriterij povprečne plače zaposlenih v industriji ali celo zaposlenih moških v industriji ali predelovalni dejavnosti.

Kadar je minimalna plača določena v nominalni vrednosti je z zakonom predviden tudi način usklajevanja z rastjo življenjskih stroškov, oziroma je zagotovljena ohranitev kupne moči minimalne plače. V Franciji se uskladitev sproži avtomatsko, ko je dosežena rast življenjskih stroškov 2%, prav tako je vsklajevanje z življenjskimi stroški avtomatsko po belgijskem zakonu in v Luxemburgu. Na Nizozemskem je minimalna plača določena v mesečnem tedenskem in urnem znesku, vsklajuje pa se praviloma dvakrat letno s polovično rastjo dejanskih plač. Znižanja na tej podlagi se ne upoštevajo, lahko pa na predlog ministra za delo parlament določi drugačno usklajevanje, če se oceni, da je rast dejanskih plač previsoka in ogroža zaposlitev. Kriterij je pri tem razmerje med zaposlenimi in brezposelnimi. Kadar so minimalne plače določene v % povprečne plače se usklajujejo z rastjo plač.

Med državami se ureditev minimalne plače z zakonom razlikuje tudi glede na to ali zakon velja za vse zaposlene ali so določene tudi kakšne izjeme. Običajno so nižje določene minimalne plače za mlajše delavce (Nizozemska, Španija). Na Nizozemskem lahko minister za delo na usklajeno pobudo delodajalcev in delojemalcev za določene poklice ali kategorije poklicev določi nižje zneske minimalne plače, če presodi da je obstoj ali obseg dejavnosti v tistem podjetju, stroki ali poklicu resno ogrožen.

MDDSZ marec 2006

Pregled zakonske ureditve minimalne plače v državah EU (Vir: EUROSTAT)

	Belgija	Grčija	Španija	Francija	Luxemburg	Nizozemska	Portugalska	Irski	Velika Britanija
datum uveljavitve	1975	1991	1980	1970	1973	1969	1974	2000	1999
velja	Zasebni sektor, zaposleni od 21 let dalje	Vsi zaposleni nad 19 let (»ne roč) in nad 18 let (»ročni)	Vsi zaposleni nad 18 let	Vsi zaposleni nad 18 let	Vsi zaposleni nad 18 let	Vsi zaposleni nad 23 let	Vsi zaposleni nad 18 let	Izkušeni odrasli delavci	Vsi zaposleni nad 18 let
način določanja	Pogajanja socialnih partnerjev	Letna pogajanja socialnih partnerjev	Določa Vlada	Določa Vlada	Določa Vlada	Določa Vlada	Določa Vlada	Vlada po priporočilu soc. partnerjev in delovnega sodišča	Vlada po priporočilu socialnih partnerjev
način usklajevanja	1. avtomatska indeksacija 2. periodično preverjanje	Letno na podlagi Vladnih napovedi inflacije	1. avtomatska indeksacija 2. periodično preverjanje	1. avtomatska indeksacija 2. letno preverjanje	1. avtomatska indeksacija 2. periodično preverjanje	Dvakrat letno	Letno na podlagi Vladnih napovedi inflacije	Vlada po priporočilu soc. partnerjev in delovnega sodišča	Vlada po priporočilu socialnih partnerjev
znesek	mesečni	mesečni za »neročne«, dnevni za	mesečni in dnevni	urni	mesečni	tedenski	mesečni	urni	urna

		ročne«							
2003/M EURO	1163	605	526	1154	1369	1249	416	1073	1106
2004/M EURO	1186	605	537	1173	1403	1265	426	1073	1083
2005/M EURO	1210	668	599	1197	1467	1265	437	1183	1197
Delež v povprečni plači	48%	44%	42%	59%	47%	49%	59%	50%	38%

Pregled zakonske ureditve minimalne plače v državah pristopnicah

	Češka	Estonija	Madžarska	Litva	Latvija	Malta	Poljska	Slovaška	Slovenija
datum uvedbe	1991	1991	1988	1991	1991	1974	2003	1991	1995
veljavnost	Vsi zaposleni	Vsi zaposleni	Vsi zaposleni	Vsi zaposleni	Vsi zaposleni	Vsi zaposleni	Vsi zaposleni	Vsi zaposleni nad 16 let	Vsi zaposleni
način določanja	Vlada po pogajanjih s socialnimi partnerji	Vlada	Vlada po priporočilu socialnih partnerjev	Vlada	Vlada po priporočilu socialnih partnerjev	Vlada	Vlada po pogajanjih s socialnimi partnerji	Vlada po priporočilu socialnih partnerjev	po pogajanjih s socialnimi partnerji
način usklajevanja	Vlada običajno enkrat letno	Vlada po priporočilu socialnih partnerjev	Vlada po priporočilu socialnih partnerjev	Vlada po priporočilu pristojnih institucij	Vlada po priporočilu socialnih partnerjev	Avtomatska indeksacija	Do dvakrat letno, odvisno od inflacije	Vlada po priporočilu socialnih partnerjev enkrat letno	Indeksacija kot za plače in dodatno za rast BDP
Znesek	Mesečno in urno	Mesečno in urno	Mesečno	Mesečno in urno	Mesečno in urno	Mesečno	Mesečno	Mesečno in urno	Mesečno
2003/MES EURO	199	138	212	125	116	534	201	133	451
2004/MES EURO	207	159	189	125	121	542	177	148	471
2005/MES EURO	235	172	232	145	116	557	205	167	490

Vir: EUROSTAT; Statistics in focus / Minimum wages 2004 in Minimum wages 2005

5. Druge posledice, ki jih bo imel zakon

Zakon ne bo imel drugih posledic.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

S tem zakonom se določa način usklajevanja minimalne plače, ki pripada zaposlenemu oziroma zaposleni za delo s polnim delovnim časom in znesek minimalne plače za leto 2006.

Minimalna plača je določena v mesečnem znesku in se lahko izplačuje v nižjem, sorazmernem znesku le v pri zaposlitvi za krajši delovni čas od polnega.

2. člen

Minimalna plača se 1. avgusta vsako leto poveča za pričakovano rast cen v letu, ki jo kot podlago za pripravo državnega proračuna sprejme Vlada Republike Slovenije. Znesek minimalne plače na podlagi navedene ocene ugotovi minister oziroma ministrica, pristojna za delo in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

Ob upoštevanju pričakovane rasti cen življenjskih potrebščin v letu 2006 in dogovorjenih odstotkov povečanja plač v kolektivnih pogodbah za javni in zasebni sektor za leto 2006 se veljavni znesek minimalne plače za opravljeno delo od 1. avgusta 2006 do 31. julija 2007 poveča za 2% in je 125.052 tolarjev.

4. člen

Za odstotek iz prejšnjega člena se poveča tudi veljavna zjamčena plača, ki se uporablja kot osnova za odmero pravic na podlagi posebnih zakonov, tako da je od 1. avgusta 2006 56.970 tolarjev.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Zakon v prvem členu določa vsebino zakona in definicijo minimalne plače, kot zneska, ki pripada zaposlenemu za opravljeno delo v polnem delovnem času.

K 2. členu

V drugem členu je opredeljen mehanizem usklajevanja minimalne plače. Določeno je, da se minimalna plača enkrat letno uskladi za ocenjeno rast cen življenjskih potrebščin, ki jo ugotovi vlada in služi kot podlaga za pripravo državnega proračuna. Za določitev zneska in objavo v uradnem listu je zadolžen minister pristojen za delo.

K 3. členu

V tretjem členu je na podlagi ocenjenih rasti cen življenjskih potrebščin in dogovorjenega povečanja plač v kolektivnih pogodbah za javni in za zasebni sektor, določen znesek minimalne plače od avgusta 2006 dalje sicer v višini 125.050 SIT.

K 4. členu

Četrti člen določa enako povečanje, kot je za leto 2006 določeno za minimalno plačo, tudi za zajamčeno plačo.

K 5. členu

Zadnji člen pa določa rok uveljavitve zakona.